

I

(Akty przyjęte na mocy Traktatów WE/Euratom, których publikacja jest obowiązkowa)

ROZPORZĄDZENIA

ROZPORZĄDZENIE RADY (WE) NR 1193/2008

z dnia 1 grudnia 2008 r.

nakładające ostateczne cło antydumpingowe i stanowiące o ostatecznym pobraniu ceł tymczasowych nałożonych na przywóz kwasu cytrynowego pochodzącego z Chińskiej Republiki Ludowej

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 384/96 z dnia 22 grudnia 1995 r. w sprawie ochrony przed dumpingowym przywozem z krajów niebędących członkami Wspólnoty Europejskiej⁽¹⁾ („rozporządzenie podstawowe”), w szczególności jego art. 9,

uwzględniając wniosek przedstawiony przez Komisję po konsultacji z Komitetem Doradczym,

a także mając na uwadze, co następuje:

A. ŚRODKI TYMCZASOWE

- (1) Dnia 4 września 2007 r. Komisja opublikowała zawiadomienie⁽²⁾ o wszczęciu postępowania antydumpingowego dotyczącego przywozu do Wspólnoty kwasu cytrynowego pochodzącego z Chińskiej Republiki Ludowej („ChRL”). W dniu 3 czerwca 2008 r. Komisja nałożyła, rozporządzeniem (WE) nr 488/2008⁽³⁾ („rozporządzenie w sprawie ceł tymczasowych”), tymczasowe cło antydumpingowe na przywóz kwasu cytrynowego pochodzącego z ChRL.
- (2) Zwraca się uwagę, że postępowanie wszczęto w wyniku skargi złożonej przez Europejską Radę ds. Przemysłu Chemicznego (CEFIC) („skarżący”) w imieniu producenta reprezentującego znaczną część (w tym przypadku ponad 25 %) całkowitej produkcji kwasu cytrynowego we Wspólnocie.

- (3) Jak określono w motywie 14 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych, dochodzenie w sprawie dumpingu oraz szkody obejmowało okres od dnia 1 lipca 2006 r. do dnia 30 czerwca 2007 r. („okres objęty dochodzeniem” – „OD”). W odniesieniu do tendencji mających znaczenie dla oceny szkody, Komisja przeprowadziła analizę danych obejmujących okres od dnia 1 stycznia 2004 r. do końca okresu objętego dochodzeniem („okres badany”).

B. DALSZĄ PROCEDURĄ

- (4) W następstwie nałożenia tymczasowych ceł antydumpingowych na przywóz kwasu cytrynowego pochodzącego z ChRL niektóre z zainteresowanych stron przedłożyły pisemne uwagi. Strony, które zwróciły się z wnioskiem o złożenie ustnych wyjaśnień, otrzymały taką możliwość.
- (5) Komisja kontynuowała poszukiwanie i weryfikowanie wszelkich informacji uznanych za konieczne do sformułowania ostatecznych ustaleń. Komisja w szczególności zintensyfikowała te działania prowadzone podczas dochodzenia, które dotyczyły interesu Wspólnoty. W związku z powyższym po wprowadzeniu środków tymczasowych przeprowadzono dodatkową wizytę weryfikacyjną na terenie następującego użytkownika kwasu cytrynowego w Unii Europejskiej:

— Reckitt-Benckiser Corporate Services Ltd, Slough (Zjednoczone Królestwo) i Nowy Dwór Mazowiecki (Polska).

Ponadto, jak wyjaśniono szczegółowo w motywie 11, przeprowadzono wizyty weryfikacyjne w zakładach następujących producentów eksportujących:

— Laiwu Taihe Biochemistry Co. Ltd. („Laiwu Taihe”), Laiwu, prowincja Shandong,

⁽¹⁾ Dz.U. L 56 z 6.3.1996, s. 1.

⁽²⁾ Dz.U. C 205 z 4.9.2007, s. 14.

⁽³⁾ Dz.U. L 143 z 3.6.2008, s. 13.

— Weifang Ensign Industry Co. Ltd. („Weifang Ensign”),
Changle, prowincja Shandong.

- (6) Wszystkie strony powiadomiono o zasadniczych faktach i okolicznościach, na podstawie których zamierzano zalecić nałożenie ostatecznego cła antidumpingowego na przywóz kwasu cytrynowego pochodzącego z ChRL oraz ostateczne pobranie kwot zabezpieczonych w postaci cła tymczasowego. Oprócz tego zainteresowanym stronom wyznaczono okres, w którym mogły przedstawić uwagi związane z ujawnieniem tych informacji.
- (7) Ustne i pisemne uwagi przedstawione przez zainteresowane strony zostały rozpatrzone, a w stosownych przypadkach ustalenia zostały odpowiednio zmienione.

C. WSZCZĘCIE SPRAWY, PRODUKT OBJĘTY POSTĘPOWANIEM I PRODUKT PODOBNY

- (8) Jeden z producentów eksportujących ponownie wysunął zarzut, że publiczna wersja skargi nie zawierała żadnych dowodów *prima facie* istotnej szkody poniesionej przez przemysł wspólnotowy, co uniemożliwiło zainteresowanym stronom korzystanie z prawa do obrony. Zdaniem tego producenta eksportującego nie powinno być dojdź do wszczęcia sprawy z uwagi na brak wystarczających dowodów w treści skargi. W tym względzie należy zauważyć, że publiczna wersja skargi zawierała wszystkie niezbędne dowody i niepoufne streszczenia danych przedstawionych z klauzulą poufności, umożliwiające zainteresowanym stronom korzystanie z prawa do obrony w trakcie całego postępowania. Powyższy argument należy zatem odrzucić.
- (9) Niektóre zainteresowane strony twierdziły, że produkt objęty postępowaniem, opisany w motywie 16 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych, oraz produkt podobny nie są podobne, wbrew stwierdzeniu w motywie 18 rozporządzenia w sprawie ceł podstawowych, ponieważ nie mają takich samych cech fizycznych i chemicznych i nie są stosowane do tych samych celów. Zdaniem tych zainteresowanych stron w treści motywu 18 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych nie wzięto pod uwagę argumentów przedstawionych w trakcie dochodzenia, a jego treść jest również sprzeczna z dostosowaniem dokonany przez Komisję w obliczeniach dotyczących podcięcia cenowego dla uwzględnienia podziału (rozbrylania) pewnych ilości produktu objętego postępowaniem po jego wprowadzeniu do UE. Należy po pierwsze zauważyć, że w toku dochodzenia wykazano, że produkt objęty postępowaniem i produkt podobny mają te same podstawowe zastosowania, tj. są stosowane głównie w domowych środkach czyszczących (środki myjące stosowane w zmywarkach, detergenty, środki zmiękczające wodę)

oraz jako dodatki do żywności i napojów, ale również w produktach kosmetycznych i do pielęgnacji osobistej. Stwierdzenie, że w istocie mało prawdopodobne jest stosowanie produktu objętego postępowaniem przez niektórych użytkowników w detergentach oraz w branży żywności i napojów ze względu na jego zapach i barwę, nie zostało poparte dowodami. Dochodzenie wykazało, że tylko w jednym wąskim zastosowaniu, tj. w dziedzinie produktów farmaceutycznych, stosowano w istocie jedynie europejski kwas cytrynowy ze względu na koszt wymaganego specjalnego badania zgodności. Ponieważ dziedzina produktów farmaceutycznych stanowi jedynie małą część całości działalności gospodarczej użytkowników, przeprowadzanie testu zgodności nie zostało uznane za decyzję uzasadnioną z punktu widzenia ekonomicznego. Po drugie, nie ma sprzeczności między dostosowaniem dokonany w obliczeniu podcięcia cenowego dla uwzględnienia rozbrylania części produktu objętego postępowaniem po przywozie, o czym jest mowa w motywie 64 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych, a stwierdzeniem, że oba produkty są podobne; wystarczy bowiem, że produkt objęty postępowaniem i produkt podobny mają te same podstawowe cechy chemiczne, fizyczne i techniczne oraz te same podstawowe zastosowania, który to warunek jest spełniony. Należy również zauważyć, że zbrzylenie się produktu nie jest wynikiem szczególnych cech produktu chińskiego; w istocie każdy kwas cytrynowy, niezależnie od pochodzenia, wykazuje tendencję do zbrzylenia się pod wpływem wilgotności i zmian temperatury, co wynika z jego składu chemicznego. Ponieważ z oczywistych względów tylko produkt objęty postępowaniem podlega przez dłuższy czas wpływowi wilgoci i zmian temperatury podczas transportu do UE, to problem ten dotyczy głównie – lecz nie wyłącznie – produktu objętego postępowaniem. Zatem wspomniane dostosowanie jest po prostu uwzględnieniem faktu, że rozbrylenie pociąga za sobą dodatkowe koszty głównie dla produktu objętego postępowaniem – zbrzydlone porcje produktu są bądź rozbrylane (przez kruszenie i przesiewanie albo przetwarzanie do postaci płynnej) przed dalszą sprzedażą, bądź sprzedawane z upustem. Wspomniane twierdzenie należy zatem odrzucić.

- (10) W świetle powyższego stwierdza się ostatecznie, że produkt objęty postępowaniem i kwas cytrynowy wytwarzany i sprzedawany w kraju analogicznym (Kanadzie), a także produkt wytwarzany i sprzedawany przez przemysł wspólnotowy na rynku wspólnotowym, są podobne w rozumieniu art. 1 ust. 4 rozporządzenia podstawowego, oraz potwierdza się ostatecznie treść motywów 15–17 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych.

D. DUMPING

1. Kwestie ogólne

- (11) Na wstępnym etapie dochodzenia rozpatrzono wnioski o traktowanie na zasadach rynkowych („MET”) bądź o traktowanie indywidualne („IT”) wszystkich znanych producentów eksportujących. Tylko część producentów

eksportujących włączono do próby, a jedno przedsiębiorstwo rozpatrzone indywidualnie. W uwagach do rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych niektóre strony twierdziły, że podejście takie ma pewne wady. Sprawę rozpatrzone zatem ponownie, a z uwagi również na fakt, że okoliczności (np. dostępne zasoby) umożliwiły zwiększenie liczby przedsiębiorstw objętych dochodzeniem, postanowiono ostatecznie o niestosowaniu badania wyrwykowego. Ponieważ na etapie dotyczącym ceł tymczasowych każdemu współpracującemu przedsiębiorstwu przyznano co najmniej IT, dla każdego z nich należało ustalić indywidualną stawkę cła. W konsekwencji zwrócono się do trzech przedsiębiorstw niewłączonych do próby lub rozpatrzonych indywidualnie na etapie wstępnym o nadesłanie odpowiedzi na kwestionariusz. Odpowiedzi otrzymano jednak jedynie od dwóch spośród tych przedsiębiorstw. Trzecie przedsiębiorstwo nie nadesłało odpowiedzi i nie było poddawane dalszym analizom.

2. Traktowanie na zasadach rynkowych („MET”)

- (12) Przedsiębiorstwo, o którym mowa w motywie 27 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych, utrzymywało, że dotacja wspomniana w tymże motywie nie była przeznaczona na cele związane z produktem objętym postępowaniem, a brak zapłaty za dzierżawę wynikał z prywatnych ustaleń międzygrupowych dotyczących skompensowania zysków zobowiązaniami z tytułu dzierżaw. Jednak wobec braku nowych aspektów i informacji dotyczących tej sprawy oraz z uwagi na zniekształcający wpływ opisanych praktyk dotyczących dzierżawy na sposób księgowania, ustalenia dotyczące tego przedsiębiorstwa nie ulegają zmianie i zostają niniejszym ostatecznie potwierdzone.
- (13) W następstwie ujawnienia tymczasowych ustaleń grupa przedsiębiorstw, o której mowa w motywie 25 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych, stwierdziła, że otrzymała pożyczki na podstawie szczegółowej analizy finansowej przeprowadzonej przez jeden z banków i po uzyskaniu wysokiego ratingu kredytowego. Niemniej jednak, nawet jeśli bank formalnie przeprowadził analizę i udzielił wysokiego ratingu kredytowego, to pozostaje faktem, że przedsiębiorstwo, o którym mowa, udzielało gwarancji innym przedsiębiorstwom mimo zastawienia większości swoich aktywów trwałych, jak również, że pożyczki zostały udzielone temu przedsiębiorstwu przez bank będący, zgodnie z ustaleniami, pod wpływem państwa. W związku z tym ustalenia dotyczące tego przedsiębiorstwa nie ulegają zmianie i zostają niniejszym ostatecznie potwierdzone.
- (14) Jedno z przedsiębiorstw, o którym mowa w motywie 26 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych, utrzymywało, że zostało ukarane za fakt, że jego większościowy akcjonariusz nabył prawa użytkowania gruntu za korzystną cenę, a następnie uzyskał w prawidłowy sposób zmianę ich wyceny zgodnie ze zmianami ceny rynkowej. Niemniej jednak wyjaśnienie ogromnej różnicy pomiędzy ceną nabycia a późniejszymi wycenami

(1 000–2 000 %) było niemożliwe. W związku z tym, wobec braku nowych elementów bądź informacji dotyczących nabycia i późniejszej zmiany wyceny praw użytkowania gruntu, a także zważywszy na korzyści, jakie odniosło przedsiębiorstwo dzięki uzyskaniu składników majątku za cenę znacznie niższą od wartości rynkowej, ustalenia dotyczące tego przedsiębiorstwa nie ulegają zmianie i zostają niniejszym ostatecznie potwierdzone.

- (15) Wobec braku innych uwag dotyczących MET, motywy 25–30 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych zostają niniejszym ostatecznie potwierdzone.

3. Indywidualne traktowanie („IT”)

- (16) Spośród pięciu przedsiębiorstw lub grup przedsiębiorstw, którym nie przyznano MET, wszystkie spełniły kryteria określone w art. 9 ust. 5 i otrzymały IT. Jedno przedsiębiorstwo, któremu tymczasowo przyznano IT, nie kontynuowało współpracy, w wyniku czego ostatecznie nie przyznano IT (zob. motywy 11 i 34).

4. Wartość normalna

- (17) Jak wyjaśniono w motywie 11, w następstwie uwag zgłoszonych do rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych postanowiono o niestosowaniu badania wyrwykowego oraz zwrócono się do trzech przedsiębiorstw niewłączonych do próby lub rozpatrzonych indywidualnie na etapie dotyczącym ceł tymczasowych o nadesłanie odpowiedzi na kwestionariusz. Wartość normalną ustalono dla jednego z tych trzech przedsiębiorstw (Laiwu Taihe), któremu przyznano MET i które nadesłało odpowiedź na pytania kwestionariusza.

4.1. Przedsiębiorstwa lub grupy przedsiębiorstw, którym można było przyznać MET

- (18) Ponieważ jedyne przedsiębiorstwo, któremu można było przyznać MET i które zostało rozpatrzone indywidualnie w ramach dochodzenia na etapie dotyczącym ceł tymczasowych, nie przedstawiło żadnych uwag dotyczących wartości normalnej, niniejszym ostatecznie potwierdza się ustalenia dokonane w motywach 35–39 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych.
- (19) Z kolei w odniesieniu do jedyne przedsiębiorstwa, któremu przyznano MET (Laiwu Taihe) i które było przedmiotem dalszych analiz z przyczyn opisanych w motywie 11, sprawdzono najpierw, czy łączna sprzedaż krajowa produktu podobnego, dokonana przez to przedsiębiorstwo, była reprezentatywna w rozumieniu art. 2 ust. 2 rozporządzenia podstawowego. Sprzedaż krajowa produktu objętego postępowaniem wynosiła nieznacznie poniżej 5 % wywozu produktu podobnego do Wspólnoty. Tak niski odsetek jest jednak wystarczająco wysoki, aby umożliwić właściwe porównanie, zaś ceny krajowe produktu podobnego uznano za reprezentatywne, biorąc również pod uwagę łączną sprzedaż krajową przedsiębiorstwa, o którym mowa. W związku z tym sprzedaż tę wzięto pod uwagę na potrzeby ustalenia wartości normalnej.

(20) W odniesieniu do każdego rodzaju produktu sprzedawanego przez Laiwu Taihe na wywóz do Wspólnoty ustalono, czy bezpośrednio porównywalny rodzaj produktu był sprzedawany na rynku krajowym. Rodzaje produktu uznawano za bezpośrednio porównywalne, jeśli należały do tego samego rodzaju produktu (pod względem składu chemicznego), charakteryzowały się porównywalną granulacją i były sprzedawane w podobnych opakowaniach. Ustalono, że tylko w przypadku jednego rodzaju produktu sprzedawanego na wywóz do Wspólnoty bezpośrednio porównywalny rodzaj produktu był sprzedawany na rynku krajowym.

(21) Następnie zbadano, czy sprzedaż krajowa tego rodzaju produktu może być rozpatrywana jako sprzedaż dokonana w zwykłym obrocie handlowym zgodnie z art. 2 ust. 4 rozporządzenia podstawowego. Ustalono, że ten rodzaj produktu był sprzedawany z zyskiem niezależnym klientom krajowym w OD, a więc w ramach zwykłego obrotu handlowego.

(22) Ponieważ wielkość sprzedaży z zyskiem tego rodzaju produktu stanowiła nie więcej niż 80 % łącznej wielkości sprzedaży tego rodzaju, wartość normalną oparto na rzeczywistej cenie krajowej, obliczonej jako średnia ważona ze sprzedaży z zyskiem wyłącznie tego rodzaju produktu.

(23) Ponieważ niemożliwe było przyjęcie cen krajowych stosowanych przez Laiwu Taihe dla ustalenia wartości normalnej dla pozostałych rodzajów produktu, wartość normalną skonstruowano zgodnie z art. 2 ust. 3 rozporządzenia podstawowego.

(24) W celu skonstruowania wartości normalnej na mocy art. 2 ust. 3 rozporządzenia podstawowego kwoty poniesionych kosztów sprzedaży, kosztów ogólnych i administracyjnych („SOiA”) oraz kwoty zysku zostały ustalone, na mocy art. 2 ust. 6 akapit pierwszy rozporządzenia podstawowego, w oparciu o faktyczne dane dotyczące produkcji i sprzedaży podobnego produktu w zwykłym obrocie handlowym przez Laiwu Taihe.

4.2. Przedsiębiorstwa lub grupy przedsiębiorstw, którym nie można było przyznać MET

(25) W uwagach dotyczących rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych niektóre strony twierdziły, że Kanada nie jest właściwym krajem analogicznym, zważywszy, że Stany Zjednoczone Ameryki (USA) wszczęły niedawno postępowanie antydumpingowe dotyczące kwasu cytrynowego pochodzącego między innymi z Kanady. W związku z tym jako alternatywny kraj analogiczny ponownie zaproponowano Tajlandię. Analizy wykazały jednak, że w OD nie obowiązywały środki antydumpingowe dotyczące kwasu cytrynowego pochodzącego z Kanady, natomiast obowiązywały środki antydumpingowe dotyczące kwasu cytrynowego pochodzącego

z Tajlandii. Zostały one nałożone przez Indie i polegały na wysokich cłach antydumpingowych, wynoszących 374,36 USD/tonę, a wygasły dopiero w sierpniu 2007 r., dwa miesiące po końcu OD. W związku z tym, biorąc również pod uwagę argumenty wspomniane już w motywach 42 i 43 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych, a także fakt, że w momencie finalizowania dochodzenia wspólnotowego nadal trwało dochodzenie USA w sprawie kwasu cytrynowego pochodzącego z Kanady, uznaje się, że nie ma powodu, aby przyjąć Tajlandię, a nie Kanadę, jako kraj analogiczny.

(26) Zgodnie z art. 2 ust. 7 lit. a) rozporządzenia podstawowego wartość normalną dla producentów eksportujących wspomnianych w motywie 11 powyżej, którym nie przyznano MET, należało ustalić na podstawie cen lub wartości konstruowanej w kraju analogicznym.

5. Cena eksportowa

(27) W przypadku dwóch przedsiębiorstw, których dotyczyły dalsze analizy z przyczyn wyjaśnionych w motywie 11 powyżej, cenę eksportową ustalono zgodnie z tą samą metodą, jak opisana w motywach 45–47 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych.

(28) Ponieważ nie otrzymano żadnych uwag od przedsiębiorstw odnośnie do cen eksportowych, niniejszym ostatecznie potwierdza się ustalenia zawarte w motywach 45–47 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych.

6. Porównanie

(29) W uwagach zgłoszonych do rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych oraz do ostatecznych ujawnionych ustaleń pewna grupa przedsiębiorstw podważyła potrącenie zakładanej prowizji od sprzedaży z udziałem podmiotu pośredniczącego w ChRL, argumentując, że podmiot ten był integralnym członkiem grupy. Ustalono jednak, że wspomniane przedsiębiorstwo handlowe spełniało w istocie funkcję niezależnego pośrednika, a stosunki gospodarcze pomiędzy tymi dwoma przedsiębiorstwami, zważywszy na ich wynik, były takie, jak pomiędzy zleceniodawcą a przedstawicielem. Ustalono, że wspomniany pośrednik prowadził obrót nie tylko produktami wytworzonymi przez przedsiębiorstwa powiązane, ale również produktami niezależnych producentów. Ponadto przedsiębiorstwo, o którym mowa, prowadziło również sprzedaż bezpośrednią klientom niepowiązanym. W związku z tym wspomniane stwierdzenie zostało odrzucone oraz, zgodnie z art. 2 ust. 10 lit. i) rozporządzenia podstawowego, dokonano potrącenia na podstawie kosztów sprzedaży, kosztów ogólnych i administracyjnych oraz zysku niepowiązanych importerów.

(30) W uwagach dotyczących rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych jeden z producentów eksportujących twierdził, że koszt wymiany walut nie powinien być brany pod uwagę, ponieważ zgodnie z art. 2 ust. 10 lit. j) rozporządzenia podstawowego eksporterzy mają 60 dni na odzwierciedlenie trwałych tendencji kursów wymiany w okresie objętym dochodzeniem. Stwierzenie to zostało przyjęte, a margines dumpingu tego producenta eksportującego został odpowiednio dostosowany.

(31) W rozporządzeniu w sprawie ceł tymczasowych pomniejszono cenę eksportową dla uwzględnienia podatku VAT pobranego od sprzedaży eksportowej, niepodlegającego zwrotowi, zgodnie z art. 2 ust. 10 lit. b) rozporządzenia podstawowego. Jeden z producentów eksportujących stwierdził w swoich uwagach do rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych, że takie dostosowanie nie powinno być dokonane, ponieważ art. 2 ust. 10 lit. b) rozporządzenia podstawowego odnosi się tylko do wartości normalnej. Należy przyznać, że dostosowanie przewidziane w art. 2 ust. 10 lit. b) rozporządzenia podstawowego istotnie odnosi się tylko do obliczenia wartości normalnej. Obniżenie ceny eksportowej, o którym mowa powyżej, jest uzasadnione, ale powinno być zostać dokonane na podstawie art. 2 ust. 10 lit. k) rozporządzenia podstawowego. W trakcie rozpatrywania tego zarzutu stwierdzono, że przy obliczaniu tego dostosowania popełniono pomyłkę w odniesieniu do przedsiębiorstwa, o którym mowa, a także w odniesieniu do pozostałych przedsiębiorstw. Nieścisłości te zostały skorygowane, co doprowadziło do niewielkich korekt w postaci obniżenia marginesów dumpingu obliczonych wcześniej dla tych przedsiębiorstw.

(32) Przy rozpatrywaniu zarzutu, o którym mowa w motywie 31, okazało się, że nie dokonano niezbędnego dostosowania w odniesieniu do jednego przedsiębiorstwa, któremu przyznano indywidualne traktowanie. Błąd ten został skorygowany, co spowodowało niewielkie podwyższenie marginesu dumpingu dla tego przedsiębiorstwa.

(33) Wobec braku innych uwag w odniesieniu do porównania, z wyjątkiem zmian opisanych w motywach 30, 31 i 32 powyżej, motywy 48–50 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych zostają niniejszym ostatecznie potwierdzone.

7. Margines dumpingu

(34) W przypadku dwóch przedsiębiorstw, których dotyczyły dalsze analizy z przyczyn wyjaśnionych w motywie 11 powyżej, margines dumpingu ustalono zgodnie z tą samą metodą, jak opisana w motywie 51 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych. W przypadku jednego przedsiębiorstwa, które nie przesłało odpowiedzi na kwestionariusz i nie było dalej analizowane, jak wyjaśniono to w motywie 11 powyżej, uznano je za przedsiębiorstwo niewspółpracujące, a odpowiednich ustaleń dokonano na podstawie dostępnych faktów, zgodnie

z art. 18 ust. 1 rozporządzenia podstawowego. W tym przypadku, mając na uwadze wysoki poziom współpracy, o którym wspomniano w motywie 19 rozporządzenia podstawowego, przedsiębiorstwu temu przypisano najwyższy margines dumpingu spośród ustalonych dla wszystkich pozostałych przedsiębiorstw.

(35) Marginesy dumpingu dla wszystkich pozostałych przedsiębiorstw, które podlegały już indywidualnym analizom na etapie dotyczącym ceł tymczasowych, zostały ponownie przeliczone w celu skorygowania nieścisłości, o których mowa w motywach 30, 31 i 32. Przeliczenie to spowodowało niewielkie korekty marginesów dumpingu.

(36) Wobec braku nowych elementów niniejszym ostatecznie potwierdza się ustalenia dokonane w motywie 53 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych, odnoszące się do poziomu współpracy.

(37) Na tej podstawie ostateczne marginesy dumpingu wyrażone jako wartość procentowa ceny CIF na granicy Wspólnoty przed ocleniem, są następujące:

Przedsiębiorstwo	Ostateczny margines dumpingu (%)
Anhui BBCA Biochemical Co., Ltd	58,1
DSM Citric Acid (Wuxi) Ltd	19,1
RZBC Co. Ltd	59,8
RZBC (Juxian) Co. Ltd	59,8
TTCA Co., Ltd	57,1
Yixing Union Biochemical Co. Ltd	55,7
Laiwu Taihe Biochemistry Co. Ltd	6,6
Weifang Ensign Industry Co. Ltd	53,5
Wszystkie pozostałe przedsiębiorstwa	59,8

E. SZKODA

1. Produkcja wspólnotowa i przemysł wspólnotowy

(38) Niektóre zainteresowane strony twierdziły, że przedsiębiorstwo SA Citrique Belge N.V. zaprzestało działalności produkcyjnej po IP i prowadziło jedynie sprzedaż produktu objętego postępowaniem, przywożonego od jego przedsiębiorstwa zależnego w ChRL (DSM Citric Acid (Wuxi) Ltd), co zdaniem tych stron oznaczało, że SA Citrique Belge N.V. nie powinno być zaliczane do przemysłu wspólnotowego. Twierdzenie to nie było jednak poparte żadnymi dowodami, zaś z danych przedstawionych przez SA Citrique Belge N.V. wynika, że przedsiębiorstwo to kontynuuje produkcję.

(39) Jedna z zainteresowanych stron wysunęła również zarzut, że w motywie 56 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych podano jedynie część przywozu dokonywanego przez SA Citrique Belge N.V. od jego przedsiębiorstwa powiązanego w ChRL w OD. Strona ta twierdziła, że należało przedstawić informację o tendencji całego przywozu przemysłu wspólnotowego od przedsiębiorstw powiązanych i niepowiązanych w odniesieniu do całego okresu badanego, ponieważ przywóz stanowi czynnik istotny dla oceny produkcji wspólnotowej, a przez to dla ostatecznych ustaleń co do istnienia szkody. W istocie dochodzenie wykazało, że w całym okresie badanym skala przywozu przemysłu wspólnotowego była nieznaczna – wynosiła od 1 do 6 % produkcji (przedział podaje się dla zachowania poufności). Z tego względu wymieniony wyżej argument należy odrzucić, a motywy 55–58 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych zostają niniejszym ostatecznie potwierdzone.

2. Konsumpcja we Wspólnocie

(40) Ponieważ nie otrzymano nowych i potwierdzonych informacji dotyczących konsumpcji we Wspólnocie, motywy 59 i 60 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych zostają niniejszym ostatecznie potwierdzone.

3. Przywóz z kraju, którego dotyczy postępowanie

a) Wielkość i udział w rynku przywozu objętego postępowaniem; ceny importowe

(41) W odniesieniu do wielkości przywozu, jego udziału w rynku i cen nie otrzymano ani nie uzyskano żadnych nowych potwierdzonych informacji; w związku z tym, wobec braku uwag i argumentów od zainteresowanych stron na temat wielkości i cen przywozu, o którym mowa, motywy 61–63 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych zostają niniejszym ostatecznie potwierdzone.

b) Podcięcie cenowe

(42) W ramach dochodzenia, na etapie dotyczącym ceł tymczasowych, w celu porównania produktu objętego postępowaniem oraz kwasu cytrynowego produkowanego przez przemysł wspólnotowy na tym samym poziomie obrotu, dokonano dostosowania dla uwzględnienia marży (w tym kosztów sprzedaży oraz kosztów ogólnych i administracyjnych) niepowiązanych importerów na potrzeby obliczenia podcięcia cenowego; ponadto dokonano dostosowania dla uwzględnienia kosztów specjalnej obróbki, ponoszonych przez importerów we Wspólnocie na rozbrylanie pewnych ilości produktu objętego postępowaniem przed jego dalszą sprzedażą. Jednak w wyniku niewielkiej zmiany danych dotyczących dostosowania z tytułu różnic w poziomach handlu średnia ważona marginesu podcięcia cenowego, obliczona na poziomie 17,42 %, została skorygowana do poziomu 16,54 %.

(43) Po ujawnieniu ostatecznych ustaleń jeden z producentów wspólnotowych stwierdził, że dostosowanie z tytułu różnic w poziomach handlu powinno również zostać dokonane w odniesieniu do sprzedaży przemysłu wspólnotowego, tj. że powinna zostać również uwzględniona jego sprzedaż prowadzona przez pośredników. W tym względzie należy zauważyć, że w istocie dokonano

dostosowania z tytułu różnic w poziomach handlu w odniesieniu do cen sprzedaży przemysłu wspólnotowego przed porównaniem ich z cenami importowymi produktu objętego postępowaniem.

(44) Ten sam producent wspólnotowy zwrócił się również z wnioskiem, aby dostosowanie z tytułu kosztów specjalnej obróbki, poniesionych na rozbrylanie pewnych ilości produktu objętego postępowaniem, zostało dokonane również w odniesieniu do produktu podobnego. Wniosek ten nie został jednak poparty danymi dotyczącymi szczególnych kosztów poniesionych przez tego producenta wspólnotowego i z tego względu nie mógł zostać przyjęty. Wobec tego niniejszym ostatecznie potwierdza się motyw 64 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych.

4. Sytuacja przemysłu wspólnotowego

a) Kwestie ogólne

(45) Niektóre zainteresowane strony twierdziły, że Komisja nie przeprowadziła dokładnej analizy wszystkich wskaźników szkody, przez co związek pomiędzy importem z ChRL a sytuacją przemysłu wspólnotowego nie został w pełni i właściwie ustalony. Twierdzono w szczególności, że nie dokonano oceny pozytywnych zmian niektórych wskaźników szkody. Należy zauważyć, że nawet jeśli niektóre wskaźniki szkody wykazały pozytywną zmianę, co zaznaczono w motywie 79 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych, to ogólny obraz wskazuje na pogorszenie się sytuacji przemysłu wspólnotowego. Umiarkowana poprawa poziomów produkcji, mocy produkcyjnych, wykorzystania mocy, wielkości sprzedaży i cen jednostkowych, a także zwiększona efektywność kosztowa, opisywane w motywie 76, odzwierciedlają wysiłki przemysłu wspólnotowego, zmierzające do zachowania konkurencyjności w okresie badanym i odniesienia korzyści ze zwiększonej konsumpcji. Jednak, jak stwierdzono w motywie 68 rozporządzenia podstawowego, pomimo tych wysiłków przemysł wspólnotowy stracił 5 punktów procentowych udziału w rynku (wielkość udziału rynkowego spadła z 54 % do 49 %), a ta część udziału w rynku została głównie przejęta przez przywóz z ChRL, dokonywany po niskich, dumpingowych cenach. Obraz ten jest jeszcze gorszy, jeśli weźmie się pod uwagę fakt, że przemysł wspólnotowy mógł oczekiwać wzrostu swojego udziału w rynku przez przejęcie tej jego części, którą posiadali zlikwidowani w 2004 r. trzech wspólnotowi producenci kwasu cytrynowego. Tymczasem przemysł wspólnotowy nie był w stanie ani przejąć klientów zlikwidowanych trzech producentów wspólnotowych, ani odnieść korzyści ze wzrostu konsumpcji. Tak znaczny spadek udziału rynkowego, w połączeniu z wyraźnym pogorszeniem się wskaźników finansowych, tj. rentowności, zwrotu z inwestycji oraz przepływów pieniężnych, wskazuje, że ogólna sytuacja przemysłu wspólnotowego uległa pogorszeniu w okresie badanym, a w OD wydawała się osiągnąć najgorszy poziom. Ponadto zmniejszenia zapasów nie można w tym przypadku interpretować jako poprawy sytuacji przemysłu wspólnotowego, ponieważ nie jest to miarodajny wskaźnik, zważywszy na charakter produktu, uniemożliwiający jego długotrwałe przechowywanie.

b) *Inwestycje i zdolność do pozyskania kapitału*

(46) Jedna z zainteresowanych stron zwracała uwagę, że inwestycje w tej dziedzinie nie są stałe, ale podporządkowane pewnym cyklom inwestycyjnym. Mimo że nawet w normalnej sytuacji rynkowej nie można oczywiście oczekiwać dokonywania w każdym roku istotnych inwestycji, to jednak fakt, że w całym okresie żaden z dwóch pozostałych producentów wspólnotowych nie dokonał żadnych ważnych inwestycji, uznawany jest za świadcząco o tym, że ich dokonanie uniemożliwiła niska rentowność (która od 2006 r. przyjęła postać strat). Dlatego też przyjmuje się, że inwestycje są w tym przypadku szczególnie miarodajnym wskaźnikiem szkody.

(47) Należy na koniec rozważyć zdolność producentów wspólnotowych do pozyskiwania kapitału. W tym względzie dochodzenie wykazało, że obaj producenci wspólnotowi mieli trudności z pozyskiwaniem kapitału z powodu pogarszających się warunków dla działalności gospodarczej w branży kwasu cytrynowego.

(48) Jedna z zainteresowanych stron twierdziła, że skarżący był przynajmniej w stanie pozyskać kapitał na inne produkty, skoro w lutym 2007 r. ogłosił budowę nowego zakładu produkcji glukozy. W tym względzie należy przypomnieć, że zakres dochodzenia ogranicza się do kwestii zdolności pozyskiwania kapitału w odniesieniu do produktu, o którym mowa, tj. kwasu cytrynowego, zaś na tę zdolność wyraźnie wpłynęła negatywnie sytuacja finansowa przemysłu wspólnotowego.

(49) Wobec powyższego niniejszym ostatecznie potwierdza się ustalenie dokonane w motywie 72 rozporządzenia podstawowego na temat inwestycji przemysłu wspólnotowego.

c) *Rentowność i zwrot z inwestycji*

(50) Jedna z zainteresowanych stron stwierdziła, że ustaleń zawartych w motywie 73 rozporządzenia w sprawie cel tymczasowych nie można uzgodnić z księgami rachunkowymi obydwu producentów wspólnotowych, zwłaszcza że żadna z przedstawionych ksiąg rachunkowych nie ukazuje wymienionych nadzwyczajnych kosztów wynikających z restrukturyzacji. W odniesieniu do tego należy zauważyć, że w badanym okresie na wynik zdarzeń nadzwyczajnych jednego z producentów wspólnotowych w dużym stopniu wpłynęły działania restrukturyzacyjne – co zostało przedstawione w księgach

rachunkowych jako koszt lub jako przychód w zależności od tego, czy dotyczy to dodania lub zwolnienia rezerwy – oraz opłaty licencyjne płacone przedsiębiorstwu macierzystemu w Szwajcarii. Dlatego też uznano za właściwe zastosowanie jako podstawy analizy szkody wyniku operacyjnego, a nie zysku netto.

(51) Ta sama strona twierdziła, że grzywna za antykonkurencyjne zachowanie nałożona w 2005 r. na obydwu przedsiębiorstwa macierzyste producentów wspólnotowych mogła mieć wpływ na zyski przemysłu wspólnotowego. Wszelkie skutki grzywny (zarówno dodanie, jak i zwolnienie rezerw) zostały odnotowane jako wynik zdarzeń nadzwyczajnych. Zgodnie z motywem 50, jako wskaźnik szkody, został użyty w postępowaniu wynik operacyjny. Dlatego grzywna nałożona na producentów wspólnotowych nie mogła mieć wpływu na zyski przedstawione w analizie szkody. Ponadto należy zauważyć, że przemysł wspólnotowy ponosił straty od 2006 r. do końca OD. Dlatego tendencje przedstawione w rozporządzeniu w sprawie cel tymczasowych zostają niniejszym ostatecznie potwierdzone.

(52) Niektóre z zainteresowanych stron wskazały na pewną rozbieżność między tendencją dotyczącą rentowności a zwrotem z inwestycji. Istotnie, w przeciwieństwie do rentowności, ustalonej poprzez wyrażenie zysku operacyjnego ze sprzedaży produktu podobnego niepowiązanym klientom jako odsetka obrotów w ramach tej sprzedaży, zwrot z inwestycji obliczono jako zysk netto w ujęciu procentowym wartości księgowej netto inwestycji. Aby zachować zgodność z obliczeniami wszystkich wskaźników szkody, dokonano zmiany w sposobie obliczania zwrotu z inwestycji, tak aby jego podstawą był zysk operacyjny w ujęciu procentowym wartości księgowej netto inwestycji. Skorygowane liczby są następujące:

	2004	2005	2006	OD
Zwrot z całkowitych inwestycji (indeks)	100	148	-147	-207

(53) Skorygowane dane wykazują jednak te same tendencje i dlatego nie spowodowały zmiany wniosku wyciągniętego w motywie 74 rozporządzenia tymczasowego, który zostaje niniejszym ostatecznie potwierdzony.

5. *Wnioski dotyczące szkody*

(54) Wobec braku nowych i potwierdzonych informacji lub argumentów dotyczących produkcji, wielkości sprzedaży, udziału w rynku, jednostkowych cen sprzedaży, zapasów, przepływu środków pieniężnych, zatrudnienia, wydajności, wynagrodzeń i wysokości marginesu dumpingu,

ustalenia przedstawione w motywach 66–71, 73 i 75–78 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych zostają niniejszym ostatecznie potwierdzone. Ponadto skorygowane dane dotyczące zwrotu z inwestycji nie mają wpływu na tendencje przedstawione w motywach 73–74 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych. W związku z tym i biorąc pod uwagę wyraźne pogorszenie takich wskaźników finansowych, jak rentowność, zwrot z inwestycji i przepływ środków pieniężnych w połączeniu ze znaczącą utratą udziału w rynku, wniosek zawarty w motywie 81 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych, mówiący, że przemysł wspólnotowy poniósł znaczną szkodę, zostaje niniejszym ostatecznie potwierdzony.

F. ZWIĄZEK PRZYCZYNOWY

1. Skutki przywozu po cenach dumpingowych

- (55) Zgodnie z motywem 42 ostatecznie stwierdza się, że podczas OD średnie ceny przywozu z ChRL podcinały średnie ceny przemysłu wspólnotowego. Po wprowadzeniu niewielkiej zmiany w obliczeniach średni margines podjęcia cenowego ustalono na poziomie 16,54 %. To niewielkie obniżenie marginesu nie może mieć wpływu na wnioski dotyczące skutków przywozu po cenach dumpingowych, przedstawione w motywach 83–85 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych, które zostają niniejszym ostatecznie potwierdzone.

2. Wpływ innych czynników

a) Szkada powstała z własnej winy

- (56) Niektórzy importerzy twierdzili, że szkoda powstała z własnej winy przemysłu wspólnotowego, ponieważ stosował on strategię ograniczania wielkości produkcji na rzecz cen (*ang. price-over-volume strategy*), polegającą na zaopatrywaniu wyłącznie najwyższego segmentu rynku i unikaniu produkcji i sprzedaży produktów z niższego segmentu. Zdaniem tych samych importerów wskutek takiego postępowania przemysł wspólnotowy nie mógł odnosić korzyści ze zwiększonego popytu na kwas cytrynowy niższej klasy, skutkiem czego stracił udział w rynku i pogorszył swoje wyniki finansowe. Postępowanie wykazało jednak, że zarówno produkt objęty postępowaniem, jak i produkt podobny są wykorzystywane w zasadzie w ten sam sposób i konkurują ze sobą głównie w tym samym segmencie (zob. motyw 9), z wyjątkiem jednego niszowego sektora, reprezentującego małą część udziału w europejskim rynku kwasu cytrynowego, który do tej pory był zaopatrywany wyłącznie przez przemysł wspólnotowy. Postępowanie ustaliło, że przemysł wspólnotowy w istocie zaopatrywał najniższy segment rynku. Powyższy argument należy zatem odrzucić.

- (57) Poza tym niektóre z zainteresowanych stron uznały brak jakichkolwiek inwestycji w badanym okresie, w szczególności w latach 2004–2005, kiedy przemysł wspólnotowy osiągał lepsze wyniki, za czynnik, który

przyczynił się do utraty udziału w rynku i w konsekwencji do pogorszenia jego sytuacji. Postępowanie wykazało, że przemysł wspólnotowy nie wykorzystywał w pełni mocy produkcyjnych i że poziom ich wykorzystania utrzymywał się w badanym okresie na stałym poziomie. W związku z powyższym pewien wzrost produkcji w przypadku większego popytu byłby możliwy bez dalszych inwestycji. Ponadto, przyjmując, że rentowność przemysłu wspólnotowego była w okresie badanym niewystarczająca, tzn. poniżej zysku docelowego, a nawet osiągnęła wartość ujemną, to decyzję o nieinwestowaniu dużych sum pieniędzy w produkcję produktu podobnego uznano za zasadną z punktu widzenia ekonomicznego. W związku z tym przedstawiony argument nie jest przekonujący i powinien zostać odrzucony.

b) Wzrost kosztów surowców, rosnące ceny energii

- (58) Prawie wszystkie zainteresowane strony powtórzyły wcześniejsze opinie, że każda stwierdzona szkoda była wynikiem reformy rynku cukru i związanego z tym zniesienia refundacji produkcyjnej w 2006 r. i/lub wzrostu cen energii.
- (59) Jedna z zainteresowanych stron twierdziła, że w rocznym sprawozdaniu za 2007 r. jednego z producentów wspólnotowych stwierdzono ograniczoną dostępność surowców, spowodowaną obowiązywaniem europejskiego systemu cukrowego, co w rezultacie doprowadziło do wyższych kosztów. W odniesieniu do tego należy zauważyć, że wymieniony producent wspólnotowy nie używa cukru, lecz melasy jako głównego surowca i, jak wyjaśniono w motywie 89 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych, nigdy nie był objęty refundacjami produkcyjnymi. Wzrost ceny melasy nie był jednak znaczący i odpowiadał wzrostowi cen cukru na rynku światowym. Jeżeli chodzi o sytuację drugiego producenta wspólnotowego, dokładnie opisaną w motywach 90–94 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych, to nie otrzymano żadnych nowych ani potwierdzonych informacji lub argumentów. Niniejszym ostatecznie potwierdza się ogólny wniosek przedstawiony w motywie 93, że reforma sektora cukru nie miała znaczącego wpływu na sytuację przemysłu wspólnotowego.
- (60) Ta sama strona twierdziła, że rzeczywiście istnieje związek między cenami cukru a produkcją biopaliw, co zostało stwierdzone w opracowaniu Komisji na temat skutków kryzysu cenowego na rynku produktów żywnościowych⁽¹⁾. W związku z tym należy zauważyć, że, jak stwierdzono już w motywie 98 rozporządzenia

⁽¹⁾ Opracowanie Komisji Europejskiej pt.: „The Causes of the Food Price Crisis: Sugar” z 20 maja 2008 r., http://ec.europa.eu/agriculture/analysis/perspec/foodprice/sugar_en.pdf

w sprawie cel tymczasowych, Komisja miała dostęp do danych dotyczących kosztów obydwu producentów wspólnotowych i w związku z tym była w stanie przeprowadzić analizę konkretnych kosztów surowców poniesionych przez obydwu producentów wspólnotowych w związku z produkcją kwasu cytrynowego. Wszelki ewentualny związek między cenami cukru a produkcją biopaliw był zatem uwzględniony jako przedmiot analiz i został wzięty pod uwagę podczas oceniania wpływu reformy rynku cukru UE i wzrostu produkcji biopaliw. Na podstawie tego możliwe było stwierdzenie, że czynniki te nie miały znacznego wpływu na stwierdzoną szkodę poniesioną przez przemysł wspólnotowy, co zostaje niniejszym ostatecznie potwierdzone.

(61) Ponadto należy tym stwierdzić, że każda podwyżka cen melasy, cukru, glukozy lub energii, wspomniana w rozporządzeniu w sprawie cel tymczasowych (zob. jego motywy 93 i 96), nie jest przyczyną szkody poniesionej przez przemysł wspólnotowy, ponieważ w normalnej sytuacji rynkowej przemysł wspólnotowy mógłby przynajmniej w pewnym stopniu przenieść takie zwiększone koszty na swoich klientów. Dochodzenie wykazało jednak rozpowszechnianie się przywozu po cenach dumpingowych, co znacznie podcięło ceny przemysłu wspólnotowego. Zatem, jak przedstawiono w motywie 84 rozporządzenia w sprawie cel tymczasowych, nastąpił spadek cen i przemysł wspólnotowy mógł przenieść na klientów jedynie ułamek wzrostu ponoszonych kosztów, co doprowadziło do pogorszenia się jego sytuacji finansowej i do dalszej utraty udziału w rynku.

(62) Należy też wspomnieć, że postępowanie wykazało, że wzrosły również koszty produkcji chińskiego kwasu cytrynowego. Wyższe koszty nie przekładały się jednak na wyższe ceny sprzedaży, a wręcz przeciwnie, jednostkowe ceny sprzedaży spadły w badanym okresie o 6 punktów procentowych, co przedstawiono w motywie 63 rozporządzenia w sprawie cel tymczasowych.

(63) Zgodnie z powyższym wspomniane stwierdzenia należy zatem odrzucić, a motywy 88–99 rozporządzenia w sprawie cel tymczasowych zostają niniejszym ostatecznie potwierdzone.

c) Kartel cenowy przemysłu wspólnotowego

(64) Niektóre zainteresowane strony ponownie utrzymywały wcześniejsze stwierdzenia, że utrata udziału w rynku producentów europejskich nastąpiła z ich winy i była spowodowana istnieniem kartelu kwasu cytrynowego (1991–1995), w którym uczestniczył zarówno skarżący,

jak i drugi europejski producent, co uznano za przyczynę wzrostu importu chińskiego kwasu cytrynowego. Ten zarzut nie został umotywowany i dlatego nie spowodował zmiany wniosku wyciągniętego w motywie 100 rozporządzenia w sprawie cel tymczasowych, mówiącego, że znaczący wzrost przywozu po cenach dumpingowych nastąpił kilka lat po tym, jak kartel przestał już istnieć.

(65) Na podstawie powyższego stwierdza się ostatecznie, że konsekwencje praktyk antykonkurencyjnych, w których brał udział przemysł wspólnotowy, nie przyczyniły się do poniesionej przez niego szkody.

d) Wahania walutowe

(66) Niektóre zainteresowane strony powtórzyły stwierdzenia, że spadek cen chińskiego kwasu cytrynowego w OD był w dużej mierze spowodowany niekorzystnym kursem wymiany dolara amerykańskiego na euro, faktem, że na rynkach światowych ceny kwasu cytrynowego są zwykle wyrażane w dolarach amerykańskich, oraz trudnościami w dostosowaniu do nowej sytuacji walutowej cen, które są z reguły negocjowane corocznie.

(67) Należy przypomnieć, że w motywie 104 rozporządzenia w sprawie cel tymczasowych wpływ wahań walutowego nie jest uważany za znaczący, ponieważ nawet jeżeliby nie brać pod uwagę dewaluacji dolara amerykańskiego w stosunku do euro między 2004 r. a OD wynoszącą – po dostrojeniu obliczeń tymczasowych – 4,97 %, to podcięcie cenowe nadal wynosiłoby ponad 10 %.

(68) Zostaje zatem ostatecznie potwierdzone, że aprecjacja euro w stosunku do dolara amerykańskiego nie mogła doprowadzić do zerwania związku przyczynowego między przywozem objętym postępowaniem a ustaloną szkodą dla przemysłu Wspólnoty i dlatego wspomniane stwierdzenie należy odrzucić.

3. Wnioski w sprawie związku przyczynowego

(69) Ze względu na brak jakichkolwiek nowych i potwierdzonych informacji lub argumentów ustalenia zawarte w motywach 82–110 rozporządzenia w sprawie cel tymczasowych zostają niniejszym ostatecznie potwierdzone.

(70) W związku z powyższym niniejszym zostają ostatecznie potwierdzone tymczasowe ustalenia dotyczące istnienia związku przyczynowego między chińskim przywozem po cenach dumpingowych a istotną szkodą wyrządzoną przemysłowi wspólnotowemu.

G. INTERES WSPÓLNOTY

1. Zmiany sytuacji po okresie objętym dochodzeniem

(71) Uwagi dotyczące konieczności uwzględnienia pewnych ważnych zmian, które nastąpiły po OD, otrzymano zarówno od niektórych producentów wchodzących w skład przemysłu wspólnotowego, jak i od współpracujących producentów eksportujących i importerów. Należy zauważyć, że zgodnie z art. 6 ust. 1 rozporządzenia podstawowego informacje na temat dumpingu i szkody dotyczące okresu następującego po okresie objętym dochodzeniem zwykle nie są brane pod uwagę. Jednakże w świetle stwierżeń zawartych w motywach 119 i 129 rozporządzenia w sprawie cel tymczasowych wyjątkowo uznano za stosowne zebranie danych i informacji dotyczących okresu między czerwcem 2007 r. a lipcem 2008 r.

(72) Niektóre zainteresowane strony twierdziły, że nałożenie środków antidumpingowych nie będzie konieczne, ponieważ po OD rentowność przemysłu wspólnotowego osiągnęła wysoki poziom dzięki znacznemu wzrostowi cen i samoregulacji rynku. Podczas OD istniały dowody na występowanie dumpingu i szkody i na to, że szkoda ta w znacznym stopniu spowodowana była spadkiem cen w wyniku przywozu po cenach dumpingowych. Statystyki dotyczące przywozu pokazują, że chińskie ceny sprzedaży wzrosły po OD średnio o jedynie 12 %. W porównaniu z poziomem podjęcia cenowego odnotowanym podczas OD, wynoszącym 16,54 %, jest to wzrost wyraźnie niewystarczający, ponieważ nie pozwala on przemysłowi wspólnotowemu na podniesienie cen sprzedaży do stabilnego poziomu bez ryzyka utraty większej ilości klientów w sytuacji braku środków antidumpingowych. Biorąc pod uwagę poziom cen przemysłu wspólnotowego, stwierdzono, że przemysłowi wspólnotowemu udało się nieznacznie podnieść ceny począwszy od pierwszego kwartału 2008 r., co prawdopodobnie wpłynęło na poprawę sytuacji finansowej przemysłu wspólnotowego. Wzrost cen nastąpił jednak w czasowo bliskiej korelacji z wszczęciem niniejszego postępowania; wydaje się więc, że sytuacja przemysłu wspólnotowego mogła się poprawić z powodu potencjalnych środków antidumpingowych na przywóz z ChRL. Dlatego też stwierdzono, że nie nastąpiła samoregulacja rynku, albo że samoregulacja nie była wystarczająca, aby nałożenie środków antidumpingowych stało się zbędne. Dlatego argument powinien zostać odrzucony.

2. Interes przemysłu wspólnotowego

(73) Ze względu na brak jakichkolwiek nowych potwierdzonych informacji lub argumentów w odniesieniu do interesu przemysłu wspólnotowego, ustalenia w motywach 112–115 rozporządzenia w sprawie cel tymczasowych dotyczące interesu przemysłu wspólnotowego zostają niniejszym ostatecznie potwierdzone.

3. Konkurencja i bezpieczeństwo dostaw

(74) Większość zainteresowanych stron ponownie wysunęła twierdzenie, że nałożenie środków znacznie ograniczy konkurencję na rynku europejskim i doprowadzi do duopolistycznej sytuacji na rynku. Uznaje się jednak, że w obliczu silnej pozycji na rynku, jaką w ostatnich latach uzyskali chińscy producenci eksportujący, nałożenie środków nie będzie oznaczać dla nich konieczności wycofania się z rynku wspólnotowego, lecz jedynie przywróci równe reguły gry, umożliwiając przemysłowi wspólnotowemu i chińskiemu producentom eksportującym konkurowanie na jednakowych warunkach. Ponadto rozsądny wzrost cen na rynku wspólnotowym mógłby w istocie zachęcić do wywozu na ten rynek inne państwa trzecie wytwarzające produkt, takie jak Izrael lub Ameryka Południowa, które do tej pory być może były mniej zainteresowane wywozem na rynek charakteryzujący się zaniżonymi cenami.

(75) Natomiast w przypadku braku wprowadzenia środków antidumpingowych nie można wykluczyć, że przemysł wspólnotowy byłby zmuszony do zaprzestania produkcji w tej branży, co doprowadziłoby do przeciwnej sytuacji, tj. dominującej pozycji importerów z ChRL.

(76) Większość zainteresowanych stron twierdziła również, że w przypadku wstrzymania przywozu z ChRL wskutek nałożenia środków zagrożone byłoby bezpieczeństwo dostaw, ponieważ przemysł wspólnotowy nie może zaspokoić popytu na rynku UE nawet przy założeniu pełnego wykorzystywania mocy produkcyjnych przez obu producentów. Sytuację dodatkowo pogorszyłyby wskutek wzrostu popytu na kwas cytrynowy wskutek rozporządzenia (WE) nr 648/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 31 marca 2004 r. w sprawie detergentów⁽¹⁾. W rozporządzeniu tym Komisja zobowiązuje się przeprowadzić przegląd dotyczący stosowania fosforanów w detergentach i na podstawie jego wyników złożyć wniosek dotyczący właściwych działań. Zgodnie z tym zobowiązaniem Komisja przedstawiła sprawozdanie, ale nie złożyła jeszcze żadnego wniosku dotyczącego działań. Jednak nawet w przypadku całkowitego zakazania stosowania fosforanów w branży detergentów zostałyby one zastąpione głównie zeolitami, a tylko w mniejszym zakresie kwasem cytrynowym.

(77) Ponadto pewne fakty przeczą założeniu, że przywóz z ChRL zostałby wstrzymany.

— Statystyki dotyczące przywozu wskazują, że przywóz z ChRL wzrósł o 17 % w ciągu dwunastu miesięcy po końcu OD, natomiast po nałożeniu środków tymczasowych pozostał na wysokim poziomie, który wydaje się wystarczający do zapewnienia bezpieczeństwa dostaw w UE.

⁽¹⁾ Dz.U. L 104 z 8.4.2004, s. 1.

- Dochodzenie wykazało pewien nadmiar mocy produkcyjnych niektórych producentów eksportujących w ChRL, co wskazuje, że import z ChRL nie zostanie wstrzymany, szczególnie jeśli USA wprowadzą środki przeciw ChRL w ramach własnego postępowania antydumpingowego.
- (78) Ponadto przemysł wspólnotowy zapowiedział podjęcie odpowiednich środków w celu zwiększenia własnych mocy produkcyjnych. Skarżący zapowiedział znaczne zwiększenie swoich mocy produkcyjnych. Zgodnie z komunikatem prasowym wydanym w lipcu 2008 r. dodatkowe moce produkcyjne powinny pojawić się w styczniu 2009 r., a w pełni dostępne będą w połowie 2009 r. Powinno to przyczynić się do zaspokojenia popytu w UE. Należy również zwrócić uwagę, że drugi producent wspólnotowy zapowiedział w sierpniu 2008 r., że najpóźniej w pierwszym kwartale 2009 r. zlikwiduje swój zakład produkcyjny w ChRL i skoncentruje się na produkcji w zakładzie znajdującym się we Wspólnocie.
- (79) Można się również spodziewać, że bardziej atrakcyjny poziom cen na rynku UE spowodowałby także zwiększenie przywozu z krajów trzecich; takie alternatywne źródła dostaw przyczynią się do lepszego ich zabezpieczenia, niż gdyby użytkownicy byli uzależnieni wyłącznie od dostaw produktu z ChRL. Dla przykładu – w ciągu 12 miesięcy po końcu OD przywóz z Izraela wzrósł o 30 %.
- (80) Wydaje się zatem, że wprowadzenie środków nie spowoduje wycofania się chińskich producentów eksportujących z rynku, a raczej przywróci jednolite reguły i zapewni alternatywne źródła dostaw.

4. Interes niepowiązanych importerów

- (81) Niektóre zainteresowane strony twierdziły, że w wyniku zastosowania kontroli wyrywkowej Komisja otrzymała wyniki dotyczące tylko największych importerów w Europie, przez co nie otrzymała wystarczających informacji o wpływie ceł na ogromną większość małych i średnich importerów. Żadna strona nie zgłaszała jednak zastrzeżeń do doboru próby, dlatego też próbę uznaje się za reprezentatywną dla wszystkich importerów.
- (82) Biorąc pod uwagę, że kwas cytrynowy stanowi przeciętnie jedynie 1 % łącznych przychodów importerów, można się spodziewać, że cło antydumpingowe nie będzie miało wyraźnego wpływu na ogólne wyniki przedsiębiorstw.

- (83) Wobec braku innych uwag ze strony importerów, ustalenia przedstawione w motywach 116–120 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych zostają niniejszym ostatecznie potwierdzone.

5. Interes użytkowników

- (84) Po etapie dotyczącym ceł tymczasowych Komisja skupiła dochodzenie na kwestii ewentualnego wpływu środków na użytkowników. W tym celu zwrócono się o dodatkowe informacje do użytkowników i stowarzyszeń krajowych, a także przeprowadzono dodatkową wizytę weryfikacyjną na terenie jednego z użytkowników we Wspólnocie.
- (85) Otrzymane informacje potwierdzają tymczasowe ustalenie, opierające się na niekompletnych odpowiedziach użytkowników na kwestionariusz, o których wspomniano w motywach 121 i 122 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych, z których wynika, że wpływ kwasu cytrynowego jako elementu całkowitego kosztu produkcji ponoszonego przez użytkowników jest stosunkowo umiarkowany. Udział kwasu cytrynowego w kosztach produkcji użytkowników zależy oczywiście od produktu, jednak ogólnie wynosi on od mniej niż 1 % do 20 %. Dodatkowe informacje wskazane powyżej również potwierdziły tymczasowe ustalenia, zgodnie z którymi cło na poziomie marginesu sprzedaży po zaniżonych cenach wywarłoby bardzo ograniczony wpływ na koszty produkcji ponoszone przez współpracujących użytkowników. Po ujawnieniu ostatecznych ustaleń dwóch głównych użytkowników przemysłowych kwasu cytrynowego stwierdziło, że kwas cytrynowy ma duży udział w niektórych produktach wytwarzanych przez nich, przez co cła będą miały dla nich znaczące skutki. Otóż należy po pierwsze zauważyć, że obaj użytkownicy wytwarzają szeroki zakres produktów, w których kwas cytrynowy stosowany jest w różnych proporcjach. Po drugie, na podstawie dostarczonych danych nie można dowiedzieć, że wspomniani użytkownicy sprzedawali w głównej mierze te produkty, w których koszt kwasu cytrynowego miał istotne znaczenie. Po trzecie, przytoczony argument nie został poparty żadnymi dodatkowymi danymi. W związku z tym argument nie mógł zostać uwzględniony.

6. Wnioski dotyczące interesu Wspólnoty

- (86) Przedstawiona powyżej dodatkowa analiza dotycząca interesu importerów i użytkowników we Wspólnocie nie spowodowała zmiany tymczasowych wniosków w tym względzie. Nawet jeśli w niektórych przypadkach cały ciężar środków musiałby zostać poniesiony przez importerów/użytkowników, to negatywne skutki finansowe w ich przypadku byłyby w każdym razie nieznaczne. Na tej podstawie uznaje się, że wnioski w zakresie interesu Wspólnoty zawarte w rozporządzeniu w sprawie ceł tymczasowych nie ulegają zmianie. Wobec braku innych uwag zostają one niniejszym ostatecznie potwierdzone.

H. OSTATECZNE ŚRODKI

1. Poziom usuwający szkodę

(87) Kilka zainteresowanych stron zakwestionowało poziom marży zysku zastosowany na etapie tymczasowym i stwierdziło, że zysk wynoszący 9 % jest zawyżony, argumentując, że w badanym okresie przemysł wspólnotowy właściwie nigdy nie osiągnął takiego poziomu zysku. Należy przyznać, że faktycznie tylko jeden producent wspólnotowy osiągnął ten poziom, kiedy nie występował dumping, tzn. w 2001 r., podczas gdy drugi producent go nie osiągnął. Metodyka zastosowana w celu określenia poziomu usunięcia szkody została zatem ponownie zbadana i uznano za bardziej odpowiednie zastosowanie jako marży zysku średniej ważonej marży zysku osiągniętego przez obu producentów europejskich w 2001 r., wynoszącej 6 %.

(88) Na podstawie powyższych wniosków stwierdza się, że przemysł wspólnotowy mógłby zasadnie spodziewać się osiągnięcia marży zysku przed opodatkowaniem wynoszącej 6 % w sytuacji braku przywozu po cenach dumpingowych, a zatem taka marża zysku została wykorzystana do opracowania ostatecznych ustaleń.

(89) Chińskie ceny importowe zostały porównane, w ramach OD, z niewyrządzającymi szkody cenami za produkt podobny sprzedawany przez przemysł wspólnotowy na rynku wspólnotowym. Niewyrządzająca szkody cena została uzyskana poprzez dostosowanie ceny sprzedaży przemysłu wspólnotowego, aby odzwierciedlić skorygowaną już marżę zysku. Różnice wynikające z tego porównania, wyrażone jako odsetek całkowitej wartości CIF, wahały się między 8,3 % a 42,7 % dla poszczególnych przedsiębiorstw, z wyjątkiem jednego, tj. wyniosły mniej niż stwierdzony margines dumpingu.

2. Ostateczne środki

(90) Uwzględniając wnioski dotyczące dumpingu, szkody, związku przyczynowego i interesu Wspólnoty oraz zgodnie z art. 9 ust. 4 rozporządzenia podstawowego należy nałożyć ostateczne cło antydumpingowe na poziomie najniższego z ustalonych marginesów dumpingu i szkody, zgodnie z zasadą niższego cła. We wszystkich przypadkach, z wyjątkiem jednego, stawka cła powinna zostać odpowiednio określona na poziomie ustalonej szkody.

(91) Zgodnie z powyższym ostateczne cła powinny wynosić, jak następuje:

Producent eksportujący	Proponowane cło antydumpingowe (%)
Anhui BBCA Biochemical Co., Ltd	35,7
DSM Citric Acid (Wuxi) Ltd	8,3
RZBC Co. Ltd	36,8
RZBC (Juxian) Co. Ltd.	36,8
TTCA Co., Ltd.	42,7
Yixing Union Biochemical Co. Ltd	32,6
Laiwu Taihe Biochemistry Co. Ltd	6,6
Weifang Ensign Industry Co. Ltd	33,8
Wszystkie pozostałe przedsiębiorstwa	42,7

3. Forma środków

(92) W trakcie dochodzenia sześciu producentów eksportujących z ChRL zaproponowało możliwe do przyjęcia zobowiązania cenowe zgodne z art. 8 ust. 1 rozporządzenia podstawowego.

(93) Komisja przyjęła decyzją 2008/899/WE⁽¹⁾ wyżej wymienione zobowiązania. Rada uznaje, że złożone zobowiązania usuwają wyrządzający szkodę wpływ dumpingu oraz ograniczają w wystarczającym stopniu ryzyko obejścia środków.

(94) Aby Komisja i organy celne nadal mogły skutecznie monitorować stosowanie się przedsiębiorstw do zobowiązań, gdy odpowiednim organom celnym składany jest wniosek o dopuszczenie do swobodnego obrotu, zwolnienie z cła antydumpingowego uzależnione jest od: (i) przedstawienia faktury w ramach zobowiązania, która jest fakturą handlową zawierającą co najmniej informacje i oświadczenie przewidziane w załączniku; (ii) spełnienia warunku, aby przywożone produkty zostały wytworzone, dostarczone i zafakturowane bezpośrednio przez wspomniane przedsiębiorstwa do pierwszego, niezależnego odbiorcy we Wspólnocie; oraz (iii) spełnienia warunku, aby towary zgłoszone i przedstawione do oceny odpowiadały dokładnie opisowi zawartemu w fakturze w ramach zobowiązania. W przypadku gdy przedstawione wyżej warunki nie są spełnione, odpowiednie cło antydumpingowe staje się należne w chwili przyjęcia zgłoszenia o dopuszczenie do swobodnego obrotu.

(¹) Zob. s. 62 niniejszego Dziennika Urzędowego.

- (95) W przypadku gdy Komisja wycofa, na mocy art. 8 ust. 9 rozporządzenia podstawowego, swoją zgodę na zobowiązanie z uwagi na naruszenie, w odniesieniu do konkretnych transakcji, oraz oświadczy, że odpowiednie faktury w ramach zobowiązania są nieważne, dług celny powstaje w chwili przyjęcia zgłoszenia o dopuszczenie do swobodnego obrotu w odniesieniu do tych transakcji.
- (96) Importerzy powinni być świadomi, że istnieje możliwość powstania długu celnego w chwili przyjęcia zgłoszenia o dopuszczeniu do swobodnego obrotu, jak opisano w motywach 94 i 95, co stanowi zwykłe ryzyko handlowe, nawet jeżeli zobowiązanie przedstawione przez wytwórcę, od którego bezpośrednio lub pośrednio nabywają oni towary, zostało przyjęte przez Komisję.
- (97) Zgodnie z art. 14 ust. 7 rozporządzenia podstawowego organy celne powinny niezwłocznie informować Komisję za każdym razem, gdy stwierdzą oznaki naruszenia zobowiązania.
- (98) Z powodów określonych powyżej zobowiązania przedstawione przez producentów eksportujących zostają uznane za możliwe do przyjęcia przez Komisję, a zainteresowane przedsiębiorstwa zostały poinformowane o podstawowych faktach, ustaleniach i obowiązkach, na których oparta jest zgoda.
- (99) W przypadku naruszenia zobowiązań lub wycofania się z nich, lub też w przypadku wycofania przez Komisję przyjęcia tych zobowiązań, automatycznie stosuje się, zgodnie z art. 8 ust. 9 rozporządzenia podstawowego, cło antydumpingowe nałożone przez Radę zgodnie z jego art. 9 ust. 4.

I. OSTATECZNE POBRANIE CŁA TYMCZASOWEGO

- (100) Ze względu na ustaloną wysokość marginesu dumpingu oraz uwzględniając poziom szkody wyrządzonej przemysłowi wspólnotowemu, uważa się za konieczne, aby kwoty zabezpieczone tymczasowym cłem antydumpingowym, nałożonym rozporządzeniem w sprawie ceł tymczasowych, zostały ostatecznie pobrane do wysokości nałożonego cła ostatecznego. Ponieważ cła ostateczne są niższe od ceł tymczasowych, kwoty tymczasowo zabezpieczone przekraczające ostateczną stawkę cła antydumpingowego powinny zostać zwolnione,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

1. Niniejszym nakłada się ostateczne cło antydumpingowe na przywóz kwasu cytrynowego i cytrynianu trisodu, dihydratu,

objętych kodami CN 2918 14 00 oraz ex 2918 15 00 (kod TARIC 2918 15 00 10), pochodzących z Chińskiej Republiki Ludowej.

2. Stawka ostatecznego cła antydumpingowego mająca zastosowanie do ceny netto na granicy Wspólnoty przed ocieceniem jest następująca dla produktów opisanych w ust. 1 i wytworzonych przez poniższe przedsiębiorstwa:

Przedsiębiorstwo	Cło antydumpingowe (%)	Dodatkowy kod TARIC
Anhui BBKA Biochemical Co., Ltd – No 73, Daqing Road, Bengbu City 233010, prowincja Anhui, ChRL	35,7	A874
DSM Citric Acid (Wuxi) Ltd – West Side of Jincheng Bridge, Wuxi 214024, prowincja Jiangsu, ChRL	8,3	A875
RZBC Co., Ltd – No 9 Xinghai West Road, Rizhao, prowincja Shandong, ChRL	36,8	A876
RZBC (Juxian) Co., Ltd, West Wing, Chenyang North Road, Ju County, Rizhao, prowincja Shandong, ChRL	36,8	A877
TTCA Co., Ltd. – West, Wenhe Bridge North, Anqiu City, prowincja Shandong, ChRL	42,7	A878
Yixing Union Biochemical Co., Ltd – Economic Development Zone Yixing City 214203, prowincja Jiangsu, ChRL	32,6	A879
Laiwu Taihe Biochemistry Co., Ltd, No. 106 Luzhong Large East Street, Laiwu, prowincja Shandong, ChRL	6,6	A880
Weifang Ensign Industry Co., Ltd, The West End, Limin Road, Changle City, prowincja Shandong, ChRL	33,8	A882
Wszystkie pozostałe przedsiębiorstwa	42,7	A999

3. Niezależnie od przepisów akapitu pierwszego, ostateczne cło antydumpingowe nie ma zastosowania wobec przywozów dopuszczonych do swobodnego obrotu zgodnie z art. 2.

4. Jeżeli nie postanowiono inaczej, stosuje się obowiązujące przepisy dotyczące należności celnych.

Artykuł 2

1. Przywozy zgłoszone do dopuszczenia do swobodnego obrotu, zafakturowane przez przedsiębiorstwa, których zobowiązania zostały przyjęte przez Komisję i których nazwy zostały ujęte w decyzji 2008/899/WE, z każdorazowymi zmianami, są zwolnione z cła antydumpingowego nałożonego przez art. 1, pod warunkiem że:

- a) produkty te są wytworzone, wysłane i zafakturowane bezpośrednio przez wyżej wymienione przedsiębiorstwa pierwszemu niezależnemu klientowi we Wspólnocie; oraz
- b) produktom tym towarzyszy faktura w ramach zobowiązania, która jest fakturą handlową zawierającą co najmniej informacje i oświadczenie określone w załączniku do niniejszego rozporządzenia; oraz
- c) towary zgłoszone i przedstawione organom celnym odpowiadają dokładnie opisowi na fakturze w ramach zobowiązania.

2. Dług celny powstaje w chwili przyjęcia zgłoszenia o dopuszczenie do swobodnego obrotu:

- a) w każdym przypadku, gdy w odniesieniu do przywozu określonego w ust. 1 zostanie ustalone, że nie jest spełniony co najmniej jeden z warunków wymienionych w tym ustępie; lub
- b) gdy Komisja wycofa swoją zgodę na zobowiązanie, zgodnie z art. 8 ust. 9 rozporządzenia (WE) nr 384/96, rozporządzeniem lub decyzją, które(-a) odnosi się do konkretnych transakcji, oraz gdy Komisja stwierdzi, że odpowiednie faktury w ramach zobowiązania są nieważne.

Artykuł 3

Kwoty zabezpieczone zgodnie z rozporządzeniem (WE) nr 488/2008 zostają ostatecznie pobrane według stawki ostatecznego cła nałożonego zgodnie z art. 1 niniejszego rozporządzenia. Kwoty zabezpieczone przekraczające ostateczną kwotę cła zostają zwolnione.

Artykuł 4

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie następnego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 1 grudnia 2008 r.

W imieniu Rady
H. NOVELLI
Przewodniczący

ZAŁĄCZNIK

W fakturze handlowej towarzyszącej sprzedaży przez dane przedsiębiorstwo do Wspólnoty produktów w ramach zobowiązania powinny być wskazane następujące elementy:

1. Nagłówek „FAKTURA HANDLOWA TOWARZYSZĄCA TOWAROM OBJĘTYM ZOBOWIĄZANIEM”.
  2. Nazwa przedsiębiorstwa wystawiającego wymienioną fakturę handlową.
  3. Numer faktury handlowej.
  4. Data wystawienia faktury handlowej.
  5. Dodatkowy kod TARIC, w ramach którego towary zawarte w fakturze mają być odprawione na granicy Wspólnoty.
  6. Dokładny opis towarów, zawierający:
    - numer kodu produktu (PCN) używany do celów zobowiązania,
    - opis słowny towarów odpowiadający danemu PCN,
    - numer kodu produktu w przedsiębiorstwie (CPC),
    - kod TARIC,
    - ilość (podawana w tonach).
  7. Opis warunków sprzedaży, w tym:
    - cena za tonę,
    - zastosowane warunki płatności,
    - zastosowane warunki dostawy,
    - łączne dyskonta i rabaty.
  8. Nazwa przedsiębiorstwa będącego importerem we Wspólnocie, na rzecz którego przedsiębiorstwo bezpośrednio wystawiło daną fakturę handlową, załączoną do towarów będących przedmiotem zobowiązania.
  9. Nazwisko pracownika przedsiębiorstwa, który wystawił fakturę, oraz poniższe podpisane oświadczenie:

„Ja, niżej podpisany, oświadczam, że sprzedaż na bezpośredni wywóz do Wspólnoty Europejskiej towarów ujętych w niniejszej fakturze jest dokonywana w zakresie i na warunkach zobowiązania złożonego przez [PRZEDSIĘBIORSTWO] i przyjętego przez Komisję Europejską na mocy decyzji 2008/899/WE. Oświadczam, że informacje zawarte w niniejszej fakturze są pełne i zgodne z prawdą.”.
-